

Barnelærdommen.

(„Bud og Dilsen“)

Da jeg var liden, Mor mig gav
Bort Nordlavs bedste Støttestav;
Omhyggelig hun prentede ind
Guds Ord i bløde Barnesind.

Jeg læned mig til Moders Sang;
den Lærdom blev mig lys som Sang,
Og Moders milde, blide Mind
Mig gjorde fød hver Lærestund.

Saa til jeg Skatens fat,
Den blev for mig min Barnedomsfat!
Jeg læste Vogen Blad for Blad,
Jeg kunde snart den udenad.
Og Bønnesul og Salmesang
Blev nummer, kunget Dagen lang.
Hvor har den lyst, den Salmeskat,
I mangen tungsom Trængselsnat!

Fød mine Sam! Det Ord fra Gud
Var for min Mor et helligt Bud.
Ses Gud i hinnerig hun er,
Gud glæde hendes Hjerte der!

Nu sidder jeg, en gammel Preft,
Som i en Mindets stille Zeit,
Vil gjerne være Indig Søn
I Livets Gjerning, Suf og Bøn.

De Bibelsteder, Salmeord
Mig følger, hvor jeg gaar paa Jord.
Min Barnelærdoms rige Stat
Paa Gresspladsen har jeg fat.

Jag beder just de samme Ord
Som de, jeg lærte af min Mor.
Med dem jeg sover ind hver Aften,
De er for mig saa rjift et Vord!

Hvad du har lært af Far og Mor,
Hvert Bønnesul, hvert Gudsord,
En Barnelærdom, Mor og Mind,
O, tilf den aldrig af dit Sind!

Drik af dens Herke Gudsdomsord,
Om det dens Ord til Livets Kraft!
Det er den rette, hvide Bekst,
At Livet tolker dig dens Tekst.

—Frytz.

Betragtning.

Derjom nogen ikke vil
arbejde, bør han heller ikke
æde.

—2 Thesl. 3, 10.

O, for en velsignet Ting det er at
kunne arbejde! Da Gud satte Men-
nesket ind i Verden, jagde han, at det
skulde gjøre sig Jorden underdanig.
Det skulde ikke bare dyrke Paradisets
Have, som Gud havde givet det, men
Stykke for Stykke erobre den hele
Jord, stadig udvide Grænserne for
de dyrkede Egne, indtil hele Jorden
var bleven en Herrens Have. Det
kan selvfølgelig kun ske ved intenst,
kraftig og jevnt Arbejde. Det er
ikke, som man ofte kan høre, Foll-
tror, Smunden, der har bragt Arbei-
det ind i Verden. Tværtimod! Det
er Synden, som har bragt Lediggan-
gen og Dovenskab ind blandt Men-
neskene. Gud har givet os saa mang-
foldige store og rige Gaver og Kræf-
ter, baade legemlige og aandelige.
Men det har han ikke gjort for at
disse skal ligge umyttede og ubrugte.
Thi da mister vi dem tilslidst. Det
gjælder her ogsaa det Herrens Ord:
den, som har, ham skal gives, og den,
som ikke har, ham skal endog fratages
det, han har. Det Værktøj, som
ikke bruges, rustner tilslidst. Den Arm,
som ikke arbejder, taber sin Spændig-
hed og Kraft, de Gaver, der ikke sta-
dig øves, visner bort.

Og saa gaar det, som i det Ord,
der er sat over denne Betragtning:
De faar intet at æde, og skal heller
ikke have det. Selv store Formuer,
som ødes bort i Lediggang, spinder
saare snart ind, rækker ikke engang
til Bdie eller Ide Led, og det blir kun
Dattigdom af det. Sele Slægter, ja,
hele Folkelag er gaaet tilgrunde paa
den Maade. Menneskene er gaaet op
i et ørfesløst Rodeliesliv, og det fører
tilslidst lige hurtig i Dødens folde
Zann.

Der er stakkels Mennesker, som ikke
kan arbejde; Mennesker, som ingen
Gaver har. Mennesker, som er søge
hjælpelse, gamle, udslidte; dem skal
Kriстенfjærligheden hjælpe, saa de
ikke lider Nød. Der skal bogges Sjæle
for stakkels hjemløse Smaa, Anstol-
ler for de Syge, hjælpeløse Holiger

for de Gamle; og jo mere Jesu Kri-
sti Land trænger igjennem iblaadt
Menneskene, vil der kjærlig sørges
for alle, so mikke kan sørge for sig
jelv.

Men saa er der en stor Del end-
nu meget ulykkeligere Mennesker,
som nok kan arbejde, men de vil ikke.
I bore Dage, da der kjærlig i
Storbjerne famles alle Slags Men-
nesker, er der ogsaa en hel Del saa-
danne, som helst vil søge at komme
gjennem Livet saa letvindigt som mul-
ligt, uden noget Stræev, Mennesker,
søm aldrig har kjendt Arbejdets
Sveddraaber perle paa sin Pande, og
søm heller ikke har kjendt noget til
Arbejdets Glæde og Velsignelse.

Svortesledes skal disse Staller hjæl-
pes? Der skal ikke søes Puder un-
der Armene paa dem; de skal ikke ved
Gaver af alle Slags, søm letfindig
og i Flæng gives til ganske ukjendte,
unge, friske Foll, saa Anledning til
at fortsætte sit ørfesløse Liv, hvorved
de kun blir til Forbandelse baade for
sig selv og for det hele Samfund. Der
blev ikke drukket saameget Brænde-
vin, og der blev ikke saamange for-
komne Mennesker, hvis der ikke blev
givet saa mange uforstændige Almis-
ser. Selv Klæder og Mad, søm gi-
ves for Dørene, gaar meget oftere,
end man tror, til Brændevinshandle-
ren.

Nei, den saunde Kriстенfjærlighed
maa tage sig anderledes af saadanne
og hjælpe dem til Arbejde. Det er
den eneste Redning for den Slags
Mennesker. Og vil de ikke, saa maa
Sulten tvinge dem dertil. Søer man
saadet bringe et eneste saadant Men-
neske til nyttig Virksomhed, da har
man gjort en stor Erobring til Gavn
for Menneskeslægten. Og saa maa
de Kristone selv foregaa med det gode
Eksempel. Hver i sin Stilling skal de
med trofast Arbejde, ved Lid og Ud-
slægtens Udvisling og Fremgang i
holdenhed vde sin lille Sjæles til-
al, søm er ædelt og Hønt. Da Mær-
ket Arbejde ränge, men akt er Her-
rens Tjeneste.

Et Hored rag.

En engelst geistlig vandrede en-
gang gjennem Staden Liverpools

Gader. Da saa han kjæmpemæssige
Bekjendtgjørelser, søm var fastede
paa forskjellige Suse, og søm indbød
til et frit Møde, hvor nogen vilde be-
vise, at Bibelen ikke var Guds Ord,
og at, hvis den var Guds Ord, saa
kunde ikke Gud være en Kjærlighe-
dens Gud, værdig at tilbedes.

Presten gif til dette Møde. Han
søndt den store Sal fuld af Mænd
og Kvinder af Arbejderstanden. For-
redragsholderen besteg Talerstolen og
begyndte at rive ned paa den hellige
Skrift paa en grovbackende Maade.
Han drog dens Moral ned i
Smudset, overste dens formentlige
Selvmodsigelser med Svot og rettede
sit Sads Pile med dens historiske
Sandheder. Men sit Høidemykt
naaede hans Bespottelige Udtalelser,
da han kom til at tale om David.

„Der er Herrens udvalgte.“ ud-
raabte han. „Wanden efter Guds
Sjerte, søm han hentede fra Naare-
bjordene og overste med sine bedste
Gaver!“

Og nu begyndte han om Davids
Synd med Natseba og om Urias's
Mord. Det saa ud, søm om det store
Flertal af Tilhørerne var paa
hans Side; thi der gif nu og da en
Bifaldsummen gjennem Rækkerne.

Da rejste en gammel Herre sig
modt i Salen og sagde:

„Maa jeg saa tale et Øieblik?“

O ja, dette er Frihedens Sal, De
kan sige, hvad De vil.“

„Herre,“ sagde den gamle Mand,
„jeg kom til denne Sal søm en bæn-
tro, og De har gjort mig til en tro-
ende.“ En stor Stilhed herskede i det
vide Rum, da den gamle Mand fort-
sätte: „Jeg har havt store Tvil om,
hvortvidt den hellige Skrift var ind-
blevt af Gud, men De har taget Tvilene
fra mig. Da David havde søn-
det, sagde Guds Profet til ham: 'Du
har ved denne Gjerning bragt Her-
rens Ziender til at spotte.' Og nu ser
jeg det bekvæmlig vordet af Dem.
Mine Øren gjærløder af Deres Bes-
pottelser, og mit Hjerte er næsten
brudt deraf.“

Det var en Tale, so mvedede næg-
tigere end nogen, jeg nogeninde har
hørt eller holdt, fortalte sin Øren-
og Øinvidne. Under dens Indtryk
adirekte forsamlingen sig i stor

Stilhed, og den gamle Mand forsvandt i Menneskemængden.

„Der Lutheraner.“

Et Vidnesbyrd af F. W. Krummacher mod den moderne Vantro.

Lidsnaanden, mine Venner, er intet tomt Ravn. Mere eller mindre følger ogjaa de fleste troende noget af den opløsende aandelige Atmosfæres Indflydelse, som behersker den nærværende Verden. Ofte end forhen møder vi i Zion Mennesker, ansejede og fortærede af teoretisk Tvil. De mange byder os et Skuespil, ligesom hin angstelig fløgende lille Fugl i Vilsken, som ved den nedunder i det blomstrende Græs skjulte Slanges giftige Mand, hvormed den end flager og spræller, dog ikke mere kan komme ud af denne skrækelige Dullestrøm; men, naaget af Luftrenselse, følger den sig kun dragen nærmere og nærmere ned i det aabne Gød. Restyrkelse i Troen er utilids mere end nogenstinde velkommen i Zion. Saadanne Skriftsteder som 2 Pet. 1, 16—19 finder den mægtigste Omskiftning.

„Vi har ikke fulgt fløgtige Fabler,“ siger han; Ordet: „Vi har ikke fulgt opfundne og opdigtede Myter.“ Vi har noget vist, vil han sige, noget fast, ubedrageligt! Noget lignende har ingen verdensvis, ingen Filosof paa det overjantelike Tings Gebet. I bedste Tilfælde taler disse Folk vel ogsaa om Gud, Udødelighed og Gienfødelse, men dersom de er ærlige, vil de kun sige: „Vi mener, tænker, formoder og vil haabe.“ — Ikke: „Vi er vis paa!“ De prædiker Sætninger, som de ikke lader sig forstaae for; de bygge Systemer, som, dersom det kom dertil, de ikke vilde have hundrede Daler for, endlige Livet; de bruger blomstrende, trostellige Talemaader, som de sætter op lange Ansigtstilk, saasnart man vil troste dem selv dermed; de gjer sig vigtige med Besværet, det, at! bevise sig for dem selv som Aoner i Trængselsens Storm, som Straa i Didsfundens Ald. Tro ikke disse Videnskabsfræmmers behjertede Miner! Det gaar dem alle med deres Smule Melanion som en, der har en fløt Sag. De troster sig vel med dette og hint, men usikkert, uværende, uden selv at have nogen Tiltro dertil. Den største Tvil nager deres Andra. Sikre Strid gjøres kun paa Aabenbarings Grund.

Den bibelske Sandhed er den, som Apostelen hviler paa sikkert i; den, hvis Middelpunkt er, som han selv bevidner, Jesu kristi Kraft og Tilkommelse eller magtfulde og virkningsrige Aabenbarelse; den Jesu, der som en lyfende og frugtbargjørende Sol i guddommelig Herlighed drog henover

Jorden, for hvem Glendigheden fløgtede, Selvede veg, Døden traf sig tilbage, Englene byldende saa i Støbet; for hvem Djævlene barvede, de arme Synderes Frygt og Angst adspredtes, og hvis Aabenbarelse i Skjødet er alle Aanders Under og den Skilde, hvoraf alene de Undergjæringer, hvorved han viste sig mægtig, naturlig udstrømmende. Jeg ved det, at en meget anpræst teologisk Retning i vore Dage anser denne Grund for usikker og gjør dem, som tror paa Bibelen, mistænkte sin Mennesker, der er fangne i en Sagnfreds, dannel for en større Del af Fantasiens end af Historiens. Men Petrus gjør Indsigelse, og vi med ham. „Vi har ikke fulgt opdigtede Myter,“ siger han, „men vi har selv været Vidner til hans Herlighed.“ Og for i det mindste at angive et, fremkommer han nu med Historien fra Tabor. „Vi var med ham, der han til Hæder og Ære af Gud fader, idet en saadan Høit kom til ham fra den majestætiske Herlighed: Denne er min Søn, den elskelige, i hvem jeg har Velbehag. Og vi hørte denne Høit komme fra Himlen, da vi var med ham paa det helige Berg.“ Saaledes taler Apostelen. Tænker eder ham nu lige overfor den ægte Videnskab med dens filosofiske Indvendinger: „Simon! det er ikke tænkeligt, at Guddommen taler personlig og legemlig hørbart til Menneskene; at den skulde have en Søn, Gud født af Gud, og at Vigtigheden skulde kunne ske, som ikke hviler paa naturlige Mærker!“ Sig mig, forekommer det eder da ikke som om I saa et medlidende Smil fare hen over Apostelens Naam, og som om I hørte ham, pegende paa sine Fine, Fren og Sønder, rolig at svare: „Der, I forunderlige Mennesker, her er mine Vidner; sparere eders listige Modsigelser! Vi har seet hans Herlighed!“ Og som Petrus talte, saa taler ogsaa vi. Erfaring beder ogsaa Panjeret om vort Bryst, hvorpaa selv Fornuftens skarpe Pile maa fænderbrædes. Den Jesus, paa hvem vi tror, har oplyst os med sit Lys, fornyet os i vort Sindes Mand og plantet et Fredens Paradis i vort Hjerte. Løstrevet os fra denne Verdens Jordbund og overlystet os til den himmelske Natur, bevæbnet os med Seierskraft i Livet og i Døden, hørt os, naar vi raabte til ham, trostet os, naar vi græd efter ham. Den Jesus, for hvem vi høier Ane, bærer os, oplyfter os, leder os, redder os; svarer, naar vi spørger, vedsværer sig til os, naar vi beder, vederkvæger os, naar vi formæger, holder os opreist, naar vi vakler. Vi hører hans Rødder lyde omkring os; vi oplever Miraklerne af hans Naad; vi følger hans Stæberaande i vort Indre og hviler, salige som Johannes, i hans

Arme. Og for os skulde saadanne Modsigelse kunne gjælde noget, som aldrig har spurgt efter ham, aldrig har bundet an med ham, aldrig har søgt Trang til ham, aldrig har besværet ham at trænge ind i deres Tilværelse! Lad dem fare løs paa os med sit kritiske Skjold og sin Visdom, som er af Jorden og derfor taler af Jorden; lad dem med latterlig Bestemthed bevise, hvem Jesus vel kan have været, eller hvem han ikke kan have været. Hvad vil de imod os, der ligejaavel som Johannes roser os: „Det, som var fra Begyndelsen, det, vi har hørt, det, vi har seet med vore Fine, det, vi har beskuet og vore Sønder høit paa, nemlig om det Livens Ord; thi Livet er aabenbaret, — det, vi har seet og hørt, det fortænder vi eder.“ Hvad vil de? Med vort „vi har seet hans Herlighed!“ overvinder vi en Verden, fuld af fornegtende Stærpsindighed, Naam og Vid.

„Vi har seet hans Herlighed!“ siger Apostelen. Den egne Besværelse er altsaa den første Grund, hvorpaa han er sig sin Sag bevidst som en over al Tvil ophøiet uomstødelig Tro. En anden Grund er Ordet. „Vi har,“ siger han, „det profetiske Ord mere stadfæstet.“ Han tænker nærmest paa det gamle Testamente i dets autentiske Bøgers Helhed, paa Moyses og Profeterne. Blandt de kristne i Israael, som Petrus skriver til, var mange, som endnu paa en ensidig Maade og til Skade for det apostoliske Budskab blev staaende i det gamle Testamente. Apostelen er langt fra paa nogen Maade at ville dadle den høie, ubetingede Væreslyst, som de beviste det gamle Testamente. „I gjer vel,“ siger han, „naar I giber Aft derpaa som paa et Lys.“ Men, hvad er det for et Lys? „Et Lys, som skinnede (ikke: skinner) paa ett mørkt Sted.“ Det mørke Sted er Verden, det vil sige, i Tiden før Kristus. Ordet er ikke et Lys, men Lyset; det eneste. Al andet, og saaledes ogsaa enhver fra Ordet løstrevet menneskelig Visdom, er Mørke. Det gammeltestamentlige Ord var et Natlys. Naar Solen opgaar udslukker den vel ikke Natloset, men den overstråler det med sin ulige klarere Glans. „Som paa et Lys, der skinnede, indtil Dagen fremstrålte, og Morgenstjernen opgik i eders Hjerte!“ Dagen er den nytestamentlige Tid. Det klare Lys er det apostoliske Budskab; Morgenstjernen, som, hvor den opgaar i sit blodige Lys paa en Hjertets Himmel, bringer Fredens hvide Dag med sig, en Kristus, hint Budskabs Stjerne, Kiernen og Maal. „Dagen er nu frembrudt,“ vil Apostelen sige. Derfor gjælder det nu fremfor alt at vandre og bo i de klarere Stråler fra hin Lysestige, som staar opreist i Evangeliet.

Ja, vist er det Ord, som vi hviler paa, et fast Ord, vel værd at aamamme. „Men“ — Nu? „Miraklerne!“ Hvilke? „Arken, Mileams Væsel, det røde Hav!“ Hvorledes? over Mirakler støder I eder? O, dersom der i Sandhed eksisterer en levende Gud, og dersom den samme vilde aabenbare sig som en Herre over alt, saa kunde det jo ikke være anderledes, end at Miraklerne kom for Dagen; at Gjerningen ske, der aabenbarede os den evige som naahangig af Naturens Lov, og som den, der med mindstærket Frihed herskede over samme. „Men“ — Nu, tal videre! „Denne simple, menneskelige Skrivemaade!“ Mere overmenneskelig skulde Bibelen altsaa være skrevet, mere patetisk, mere metafysisk-abstrakt? Var den det, da vilde jeg begynde at tvile paa, om den virkelig var en Bog fra Gud, medens jeg nu netop i det usminkede og dog saa uforlignelig dybe Sprog finder et saa aldeles guddommeligt Præg, og det forekommer mig som det største og herligste ved den guddommelige Aabenbaring, at den høit ophøiede saaledes nedlader sig til vor Nattevæne og Maade at tale paa. — „Alligevel“ — Nu, endnu en Betænelighed? „De uoplyselige Modsigelser!“ Hvor er de? O, dersom Fjenderne havde fundet saadanne i Skriften, hvor vilde de da prange og prunke dermed og bære dem som Seirtegn gennem Verden! Men hvor siges Ja og tillige Nei denne Bog? Skin af Modsigelser er der; men kun til Beskjæmmelse for de mere overstadiske Aander synes det at være der. „Men Uoverensstemmelsen i den bibelske Verdensanskuelse med Naturvidenskabernes Opdagelser!“ Uoverensstemmelse? Du ved vel ikke, at Naturvidenskabens, jo dybere den i vore Dage trænger ind i Universets Hemmeligheder, alt mere og mere maa stadfæste, hvad Bibelen udfører om de naturlige Ting, og at utallige Forestillinger i Skriften, som endnu for en femti, seksti Aar siden gjaldt for anerkjendt fejlagtige, siden efter har bevist sig som fuldkommen grundede og mere og mere bevise sig som saadanne. „Og alle de Hemmeligheder og Gaader!“ O, kjære! Mar som Vand maatte da altsaa Bibelen være overalt og ikke indeholde andet end det, som Fornuften allerede ved egen Forskning havde kunnet falde paa? O, var det saa, da jagde jeg: „Det er en menneskelige Bog!“ I Begrebet af guddommelig Aabenbaring ligger jo allerede, at den bringer noget nyt, det vil sige saadant, som ikke allerede hviler i Menneskets naturlige Bevidsthed, men som paa en himmelsk Maade beriger vor naturlige Bevidstheds Armod.

Ja, et fast Ord er det, vi har; et Ord som jnigrer den naturlige For-

nift ligesaa lidt som det ugjenfødte Hjerte, men som kun fører med sig Synd og Nagler for Sjædet, og alligevel bræder sig en Bane, fejrer, bliver og trænger igjennem; et Ord, forfulgt overalt og paa alle Maader af Magthaverne indenfor den borgerlige Magts jaavel som indenfor Videnskabens og Mandens Grænser, tusende Gange indviet til Undergang og dog paa en underbar Maade opholdt, besvaret og bevaret; et Ord, som allerede ved sin Historie er bevidt at være af Gud, en Gienstand for den æmneste guddommelige Forsjorg; et Ord, fuldt af Svadomme af det utvetydige, specialfeste Slags. Og hvilken af dem blev ikke oplyst? Betragt alene dem, som peger paa Kristus! Hvor er de ikke alle lige indtil de ubetydelige Enkeltheder, lige indtil Skædernes Deling under Skjætet, Begravelsen ved en „rig“ o. i. v. blevne Ja og Amen! Et Ord, Gud saa fuldkommen værdigt i Historie og Være, saa gjennemtrængt af det høieste og helligste Væsens fuldkommenhed, at, dersom det var et Menneſteord, da maatte det Menneſte, som talte det, i det mindste have kjendt Gud, som Gud kjender sig selv; et Ord som en eneste Tone, saa fuldkommen overensstemmende trods de 16 Aarhundreder, som hengik under dets fuldendelse. Overalt kun en Være, uagtet de talrige Forfattere, der, tildels i vidt fra hinanden fjernede Tider, har skrevet derpaa; overalt de samme Anskuelser, de samme Begreber! Og hvilken dyb Plan og Sammenhæng, hvilken sikker fremadfridende Udsvilling i det hele! Et Verk af menneskelig Beregning kunde det ikke være. Et Under er det, og det kommer kun an paa, om man vil gjøre Gud eller Tilfældet til Underforsjoreren. Et Ord desuden, som saa ganske tilfredsstillende det til klar Bevidsthed opvakte menneskelige Hjertes Trang, og som i sit Indhold saa meget tiltaler den sunde Fornuft, at selv Fienderne ser sig nødt til den Befjendelse, at dersom man maa gaa ind paa det vilhelste Læresystemets Grundlag, Væren om den menneskelige Naturs jevelige Jordarbejde, da er ikke noget mere at indvende mod Skriftenes helværlige Lærebudning. I sin hvide hæng af sig selv forstærker sig derover i sit og i underlig Forbiadelse mellem de enkelte Led. Ja, man maa strise det paa Hjertets og Menneſkets inde Skjæls Begning, og ikke, som man hellere ønsker det, paa den skarpe Dantefraite, naar de ikke tror paa dette Ord som et Guddomsord. — (Af „Edda“ Overlat af S. Schmitz. 3de Oplag S. 313 ff.)

til Barbo 1882) var en Troens og Bønnens Mand. Han længtede saare efter Hvilen hos den Herre Jesus. Da det lakkede mod hans Livs Aften, kunde man godt merke, at han selv forstod, at det stundede til Enden. Han vilde gjøre en Tur til Gryten, hans gamle Menighed, for at bejge sine mange Venner der. Som han da gaar nede ved Søen og venter paa det Dampskib, der skal føre ham nordover, siger han til sin Suftru:

„Vi gaar nu her og venter paa Dampskibet. Vid vi altid jaaledes ogsaa maatte vente paa den Herre Jesus.“

Da han havde sagt disse Ord, lod Dampskibspiben, og han indfibe sig paa Rejsten til sit sidste Hvilested mellem Romsdalens Fjælde. Han døde i Molde og blev begravet i Gryten.

Is blot op!

Om bord paa et Skib, som nylig sejlede i den sydlige Del af Atlanterhavet, saa man langt borte et andet Skib, som gav Rødsignal. Man styrede nu Skuden henimod det, og kommen i Nærheden af det raabte man over til det uhyggelige Mandſkab og spurgte, hvad der var paa færde.

„Vi holder paa at omkomme af Trøst.“ var Svaret.

„Is blot op!“ raabte de andre, glade over, at det ei var nogen større Fare; „I er jo ved Amazonflodens Munding, og I har det deiligste Drifkevand rundt om eder.“

Vi gjetter nok, at de ei lod sig det lige to Gange.

„Hvo som tørster, komme, og hvo som vil, tage Livens Vand uforskyldt“ (Mat. 22, 17).

PROGRAM
For Sangerfesten i Seattle,
Den 4de Juli, 1909.

- 1 Løfter, i Porte, Eders Hoveder Gluck
United Singers
- 2 a) Bøn Reissiger
b) Mor Martens
Albert Arveschoug
- 3 a) Kirken den er et gammelt Hus Linderman
b) Da Herren Zions Fanger Wennerberg
Mrs. H. A. Stub United Singers
- 4 Vocal Duet Select et
Albert Arveschoug, Ove J. H. Preus

II

- 6 a) O Saviour of the World Guss
b) Sanger for Herren en ny Sang Wennerberg
Mrs. H. A. Stub, H. Jørgensen and United Singers
- 7 Jerusalem Gounod
Albert Arveschoug

(Vid vi altid maatte vente paa den Herre Jesus.
Anton Højer (Vid han Sagnet)

- 8 a) Af Høiheden oprunden er Nicolai
- b) Incline Thine Ear Himmel
- Albert Arveschoug, United Singers
- 9 Violin Solo Selected
Gerard Tønning
- 10 The Heavens are Telling. Haydn
Mrs. H. A. Stub, Albert Arveschoug,
Ove J. H. Preus, United Singers

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON
1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 3 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til Raad og Daad.

J. T. WAGNESS
PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

DR. F. S. SANDBERG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 323; A 512
Res. Phones: Main 321; A 370

OTTO COLTON & CO.
General Merchant
HARDWARE AND FURNITURE
Phone Line 1607 Custer, Wash.

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of
D. O. PEARSON
Stanwood, Washington

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Biletter paa alle første Klasses Linier
WISSELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Skandinavisk
Begravelsesbureau
Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

Alterbilleder Portraiter og Landstabsmaterier udføres godt og billigt. All Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Arbejdsforhold. Skriv eller Kom og se.
Eric Berger, Artist.
514½ Wash. Str., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 186
Residence - Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1035 10th St. Bellingham, Wash

W. & E. Schmidt Co
85TH AND STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Er det norske Hovedkvarter i Everett. Skriv eller Kom og se. De bedste Arbejdsforhold. Skriv eller Kom og se.

C. C. MELLINGER
Begravelsesdirektør
Skandinavisk og Tyst Tale.
Phones: Main 251. Home A 1251
1017 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. D. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til „Pacific Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Post. S. M. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Arbejnden.

(Rekerat ved Kredsen i Nir af Post. Geo. D. Lane. Trykt efter Opfordring.)

„Synden er Lærens Overtrædelse“ 1 Joh. 3: 4. Enten denne Overtrædelse sker i Tanker, Ord, Gjerninger eller Gjerning enten ved ligefrem at gjøre eller ved at lade være at gjøre, men det er meget eller lidet, gjør intet til Sagen, saa snart det er en Overtrædelse af Lovens, et Guds Bud eller Befaling, end et i menneskelige Love ringeste Bud eller mindste Befaling saa er det Synd, thi „Synden er Lovens Overtrædelse.“ hvilket følgende Skriford og stadfæstet. Matt. 12: 26. „Jeg siger eder at Menneskene skal gjøre Regnskab paa Dommens Dag for hvert utillibeligt Ord de have talt.“ 1 Kor. 4: 5: „Dømmer ikke noget før Tiden indtil Herren kommer, som skal føre frem til Lyset det som var skjult i Mørket og aadnbare Hjerternes Raad.“ Gal. 4: 17: „Svo som ved at gjøre godt og ikke gjør det for ham er det Synd.“

Alt saadan Lovens Overtrædelse kaldes gjørlig eller virkelig Synd. Denne, den gjørlige eller virkelig Synd kan og ofte sker utviveligt, ogsaa uden Vidende og Vilje, grundet i en mangelfuld Erkendelse eller og en svag Tro, hvilket David bevidner naar han siger: „Svo kan forlata sig paa Vildevandier.“ og heder derfor: „Gud, eens Du mig af mine lønlige Drift.“

Synden som Mennesket kenderes begaas enten af Mangel paa Erkendelse eller Tro imod sin Vilje og Vi-

dende kaldes SkrøbelighedsSynd. Men ligesom „vi spode alle an i mange Ting“ og det imod vor Vilje og Vidende, saa er der og mange som gjør Synd med Vilje og glæde sig i den som Paulus siger i Brevet til Fil. 3: 19: „Thi mange vandre, om hvilke jeg ofte har sagt eder og endnu siger med Taarer, at være Kristi Korsets Fiender hvis Ende er deres Fordærvelse, hvis Gud Bugen og hvis Være er deres Skjændsel, de som traagte efter de jordiske Ting.“ Denne Synd kaldes Ondskabssynd.

Disse Synder enten de sker af Skrøbelighed eller Ondskab enten utviveligt eller utviveligt enten ved at gjøre eller undlade at gjøre har sin Grund i Menneskets Grundfordærvelse paa Grund af Syndefaldet og kaldes Arbejnden. Arbejnden er den Milde det hvoraf hvilket enhver Synd kommer. Væren om denne Synd er det som nu skal være Gjensind for vor Samtale.

Videnskab og Kunst, Værdom og Dannelselse har vel knapt staaet høiere end den nu gjør. Den ene Videnskabsmand rager op over den anden. Den ene Kunstner berømmes efter den anden. Den ene Teolog rejser sig over den anden. Og dog er det vel vanskelig at finde en Tid da Verden har været saa fuld af falske Værdomme og Afskuelser med Henblik til Menneskets Tilblivelse, Bestemmelse og Bestemmes Opnaaelse, som nu. Ved en saadan Paastand vil man uvilkaarlig spørge „men hvad kan være Aarsagen til en saadan Tilstand?“ Aarsagen kan i storhed siges at være denne: Der er saa saa Mennesker, der har den rette Kundskab om og Kjendskab til Væren om Arbejnden. Vi behøver derfor paa det allerkræftigste at mindes Betydningen af denne Være.

Sar man ikke Væren om Arbejnden ret vil man som følge heraf heller ikke lære ret i andre Stæffer. Væren man ikke ret om Arbejnden vil man ikke lære ret om Retfærdighedsrelsen.

Den som negter Menneskets Grundfordærvelse eller tilskriver Mennesket en Guds Kraft og Evne i oandelige Ting benægter derved Menneskets Retfærdighedsrelse af Naade. Hvis ikke et Menneske fortaar retteligt Skriftens Være om Arbejnden, vil heller ikke forlata Skriftens Være om Gjenløsningen, om Helliggjørelsen, Bøden, Omvendelse og Salighedsvisshed. Dette ser vi ogsaa af skrifordformelen her Begreb 1: 3, hvor det heder: „Vi lære og bekjende ogsaa, at saadan Forskjel maa man af al Magt fastholde, for di de lære, at ingen Forskjel er mellem vor fordærvende Menneskenatur

og Arbejnden staaer i Strid med vore kristelige Troesartikler om Stabelse, Gjenløsningen, Helliggjørelse og vort Sjælds Opstandelse og kan ikke staa ved Lag ved Siden af den.“

Vi ser heraf, at denne Være er af allerførste Betydning ligeoverfor enhver enkelt Kristne. Staaer vi ikke fast i denne Være, staaer hele vort Kristentliv paa Spil; vi staaer i Fare for at komme bort i de mest sjælefærdvende Værdomme. Har vi ikke denne Være ret, vil vi altid paa en eller anden Maade søge at retfærdiggjøre, helliggjøre og saliggjøre os selv. Men med den rette Erkendelse heraf vil Menneskets Stoltthed bøies og Herren alene blive æret. Mennesket vil lære at se sin Trang til en Frelser og det netop en saadan Frelser, som Skriften tilbyder os. Vort Hjerte vil derved fyldes med Taknemmelighed til Gud, der tiltrods for vort dybe Fald, dog har forbarmet sig over os.

Men ikke blot for os selv er denne Være af første Betydning men ogsaa ligeoverfor

Underledes Troende.

Thi Gud vil ikke alene vor Salighed; men „Gud vil at alle Mennesker skal blive salige og komme til Sandheds Erkendelse.“ Derfor har han befalet: „Du skal elske din Næste som dig selv.“ Denne Kjærlighed skal strække sig ikke alene til det timelige, saa man søger at fremme Næstens legemlige Velvære, men hærdesleshed hans aandelige, evige bedste. Han har ogsaa befalet: „Du skal overbevise din Næste, at du ikke bærer Synd for hans Skuld.“ Og i 1. Pet. 3: 15 heder det: „Men vær altid færdige til at forsvare eder med Sagtnodighed og Grefnygt for enhver, som begjærer Regnskab af eder om det Saak, som er i eder.“ Her kan ogsaa anvendes Pauli Ord til Titus hvor han siger: „Du skal formaane ved den sunde Være og overbevise dem, som siger imod og stoppe Mundten paa dem, nemlig de af Umiskjærelsen.“ (Tit. 1: 9).

Svortesdes skal man kunne efterkomme disse Herrens Ord, hvis ikke man selv har den nødvendige Kjendskab til det omtvistede Punkt? Svortesdes kan en Blind lede en Blind? Mon de ikke begge vil falde i Graaven? Netop fordi saa maage har en saa mangelfuld Erkendelse er det, at de har let forføret og bliver et Bytte for alle slags Dristigheder.

Men skal vi komme til en ret og sand Erkendelse af denne Være, da maa vi hende til

Erkendelsesfælden.

Denne er som sagt, først og fremst at lære af den rette Erkendelse af denne Være, da maa vi hende til

Denne er som sagt, først og fremst at lære af den rette Erkendelse af denne Være, da maa vi hende til

fatter ikke de Ting, som høre Guds Naad til. Vor Forsind er formørket (Joh. 1: 18). Vi knol har det naturlige Menneske en vis Erkendelse. Det skjønner at Mennesket er fordærvet. Erfaringen lærer ham det. Man kan se det hos det spæde Barn, men ikke erkjende det. Man hender ikke til dets Oprindelse. Man kan søge og granske, hvor man vil blandt alle Verdens Vise og Værde i alle Riger og Lande i det vide og brede, ad Fornuftens Bei gives intet sandt Svar paa dette Spørgsmaal: „Hvorfra har denne Fordærvelse sin Oprindelse?“ Heller ikke kan man kjende Storheden eller Fordærligheden af denne Synd. Ad Fornuftens Bei ved ikke Mennesket, at det er fortabt. De vil ikke tro det, da de ikke ved, at den onde Begjærighed i dets Hjerte er Synd. Dette bevidner Paulus i Rom 7: 7, hvor det heder: „Jeg kjendte ikke Synden uden ved Lovens; thi Begjærigheden kjendte jeg ikke, dersom Lovens ikke havde sagt: du skal ikke begjære.“

Forsindret bliver derfor det naturlige Menneske, naar det hører at alle dets Tanker, Ord, Begjæringer og Gjerninger er Synd. Heller ikke kan det naturlige Menneske kjende Arbejndens Følger. Om det end fornemmer en ond Tilbøielighed i sig, saa ved det dog ikke, at denne onde Tilbøielighed kommer fra Adams Fald og fører til Døden temelig, aandelig og evig. For det naturlige Menneske er Væren om Arbejnden, ligesom og Væren om Forsindningen sin Daarskab, ja til Forargelse. Det naturlige Menneske er opblevet, hovmodig, tavst, høit om sig selv, vil gjerne rose sig selv og blive rost og taaler derfor ikke at høre, at det har intet at rose sig af. Alene af Guds Ord kan vi lære at kjende Arbejnden, dens Oprindelse og Følger.

Steder i Skriften som lærer os dette er 1 Mos. 5: 3, hvor det heder: „Og Adam avlede en Søn i sin Lignelse efter sit Billede.“ Dette var efter Faldet, efter at han havde mistet Guds Billede. I Salom. 51: 7 staaer det: „Se i Misgjerning er jeg født og i Synd har min Moder andfængt mig.“ Ligesledes Joh. 3: 6: „Hvad som er født af Kjødet er Kjød,“ og hos Joh. 11: 4: „Kunde der komme en ro af en Uren? Ikke en.“

Fremdeles 1 Mos. 8: 21: „Menneskets Hjertes Tanker er onde fra hans Ungdom af.“

Est. 8: 4: „Vi blive som den urene allestunder og af vor Retfærdighed som et skinnit Madebon.“ Kol. 2: 6-7: „For disse Tings Skuld kommer Guds Bredde over Bantræens Væren, blandt hvilke ogsaa i forlen vandrede, da i levede i disse Ting.“

Se ogsaa Rom. 4: 5 og 8: 21, hvor

det heder: „Hvad havde I da for Brug af de Ting, ved hvilket I nu stamme eder; thi Enden paa dem er Døden. Og Rom. 8, 6-7: „Thi Kjødets Sans er Døden, efterdi Kjødets Sans er Fiendskab mod Gud. Thi den er ikke Guds Lov underdanig, thi den kan ikke engang være det.“

Ved Guds hellige Lov er det, at Mennesket kommer til Erkjendelse af Arvesyndens. I Rom. 3, 20 heder det: „Ved Lovens kommer Syndens Erkjendelse, og 7, 17: „Jeg kjendte ikke Synden uden ved Lovens; thi hvor der ikke er Lov, er der heller ikke Overtrædelse.“

Men ogsaa af Evangeliet: „thi efterdi Moses's Dætte hænger for alle Menneskers Pine, saalænge de blot høre Lovens Prædiken og intet om Kristus, og efterdi de saaledes ikke af Lovens lærer, ret at kjende sin Synd, men enten bliver formostelige Syflere som Fariisæerne eller fortviler som Judas, saa tager Kristus Lovens i sine Haender og udlegger den aandelig. Mat. 5, 21 o. fl. Rom. 7, 14. Og paa denne Maade bliver Guds Brede fra Himmelen af aabenbaret for alle Syndere, hvor stor den er; derved bliver de henviste til Lovens, og nu lærer de først ret af samme sin Synd at kjende, hvilken Erkjendelse Moses aldrig vilde kunnet afvinge dem.

Derfor er da vistnok Prædiken om Kristi, Guds Søn, Lidelse og Død en alvorlig og forfærdelig Prædiken og Vidnesbyrd om Guds Brede, hvorved Folk først bliver ført ind i Lovens, efterat Moses's Dætte er borttaget for dem, saa de først ret erkjender, hvor store Ting Gud i Lovens kræver af dem, hvorefter vi ikke kan holde noget, og at vi derfor skal søge al vor Retfærdighed i Kristus.“ — (Mouf. Form. Kort Begreb.)

(Fortf. i næste Nr.)

Bliv du i det, som du har lært.

2 Tim. 3, 11.

Kristendommen var ikke bleven gammel paa Jorden, førend den blev opblandet med mangeslags Menneskelærdomme. Det er jo i det hele mærkværdigt, hvor mange Mennesker det er, som er tilbøjelige til at lægge noget af sine egne Tanker og Meninger ind i de gamle, hellige Sandheder. Eller det er kanske ikke saa mærkværdigt endda. For Menneskehjertet er nu engang sli, at det kan vanskeligt for at lade sig helt under Guds Villie og under hans Sandhedsord. Vi vil ha gjerne gaa vore egne Veie; Menneskets Tante er om fra dets Ungdom af, der er saa meget værre, som ruger over Menneskehjertet, og det menneskelige Hoved er sli, at Mennesket gjerne vil

danne Partier; det smager saa sødt dette at være Leder og Fører for en Flok Mennesker, og selv de ravgaleste Meninger kan altid saa Tilhængere, naar de bare forkyndes med den fornødne Driftighed. Det er ofte meget lettere at saa Folk til at tro Vagten end til at høre sig under den evige Sandhed.

Sli var det ogsaa paa Paulus's Tider; han saa, hvorledes „onde Arbeidere“ sneg sig ind i Menighederne og vendte mange bort fra den engang erkjendte Sandhed, der lyntes at være altfor ensfoldig for den stolte Menneskelænte. Paulus var bange for dem, han havde vundet for Sandheden, at de skulde ledes vild; det er fjenden han bruger skarpe Ord end overfor dem, som vil splitte Herrens Flok; se Søndene! se Sønderfjærligen! siger han om dem, som vilde føre den kristne Menighed tilbage til det forladte jødiske Standpunkt, og han formoer sin kjære Discipel Timothens til at blive i det, han har lært. Han minder ham om, hvorledes Timothens af en from Mor og Bedstemor har lært Sandhedens Vel, og hvor nødvendig det er for ham at blive i denne Sandhed uden at vige af til nogen Kant, fordi falske Lærdomme saa faare let kan føre vild.

Der er nok adskillige som mener: det er grunden ikke saa svært færlig, om vi lærer lidt anderledes end andre. Jo, det kan blive færligt. En eneste falsk Lære kan, hvis den faar Overhaand i vort religiøse Liv og vort Gudsforhold, føre os saaledes paa Afsie, at vi kommer helt bort fra Kristus. En liden Surdeig kan gjennemgaa hele Deigen; begynder vi først en Avigelse og fortsætter paa den Vel, kommer vi længer og længer bort fra Sandheden, ofte uden at vi selv mærker det.

Der blæser mangeslags Lærdomsveir ogsaa i vore Dage. Det er ofte ikke saa let at vide, hvad der er Sandhed. Og der er nok af dem, der siger: du er en Dumrian, der tror det, du lærte som Barn. Og sli Folk er ofte en mærkelig Overtaleskesedne, saa de let snaffer de Ensfoldige over paa sit Parti. De har en egen Maade at læse Guds Ord paa ogsaa, de Folk. De kan plukke ud deraf det, som passer ind i deres Meninger, og alt det øvrige bortforklarer de paa en eller anden Maade. De er sli til at kritisere det Bestaaende og rive ned, finder frem alle de svage Punkter ved den Lære, som de bestaaende Kirkesamfund bekynder sig til.

Vil du i det, som du har lært? Det er det sikreste; i din Lære har saa mange fra Herrens Tjener og Tjenerinde levet og Liv i Lykke og Fred, i den har de frivillig kuppet sine Pine i Fred. Skulde saa ikke du ogsaa kunne det? Begynder du

at høre til Side, glider du videre og videre. Der er saa mange, der gik fra Parti til Parti og blev bare fredløse. Til sidst stod de ganske alene og mente, det var det bedste. Men det er sli Spøg at staa alene. Herren vil, at de kristne skal danne en Samfundskjede, en Broderkreds, hvor den ene kan støtte og hjælpe den anden paa Veien frem; han vidste, at splittes og sønderrives hans Flok, blir de enkelte dørefølte Sjæle let et Bytte for Fienderne; derfor bad han saa tidt og saa inderligt om, at de skulde være et.

Bort Arbejdsfelt.

Merk!

Alle, som ikke har meldt sig til Synodemødet i Seattle, bedes gjøre det straks. Menigheden lover frit Logis og to Maaltider til Distrikts Prestes og Repræsentanter. (Det bedes bemærket at hver Menighed, tilhørende Synoden, har ret til en Repræsentant.) Da Byen er fuld af Folk, kan vi ikke paatage os at skaffe frit Logis til Gæster, saa gjerne vi end vilde, og vi kan da heller ikke paatage os at sørge for nogle og ikke for andre. Vi maa behandle alle Gæster ligt. Da Smag og Vebag og Fengepungens Størrelse er saa forskjellig hos de enkelte er det vel neppe nødvendigt at anvise Hoteller o. s. v. Gode, rene Bærelser kan faaes for 50c Natten per Person og opover. Der synes at være tilstrækkelig Plads.

Glem ikke at Kirken er paa Sjørnet af Pontins Ave. og Thomas St. Tag Eastlake Sporvogn, som gaar paa 3rd Ave., til Thomas St., og gaa to Bloek Vest. Kirken er endnu uferdig og uden Taarn, dette nævnes for at ingen skal gaa feil da der er saa mange Kirker deromkring. Kirken heder Immanuel Ev. Lutheran Church og har Skiltet med Navnet paa.

Sangere Merk!

Alle Sangere i Pacific Distrikt bedes melde sig straks til Underkneude. Lad os saa Navnene paa Sangerne. Det er ikke nok at vi faar vide at saa og saa mange kommer fra et Sted. Sangere som har Slekt eller Venner i Byen, som de skal bo hos, eller som paa anden Maade sørger for sit eget Ophold, bedes at melde sig, som de andre, og viderette os herom. Jællestevens holdes i Kirken Tirsdag Aften den 20de Juli og alle Sangerne maa da være tilstede. Lad ingen holde sig hjemme som alle og enhver. Alle Indmeldelser for Synodemødet og Sangerfejsten sendes til Post. H. A. Stud, 1245 Thomas St., Seattle, Wash.

Pacific Distrikt Prestekonference.

Pacific Distrikt Prestekonference holder, om Gud vil, et tre Dages Møde lige efter Synodemødets Afslutning. Følgende er Program:

1. Pastoralprædiken. D. Grønsberg, Supl., D. Sagoes.
2. Skrifttale, P. Borup; Supl., M. A. Christensen.
3. Kirke og Stat med særlig Henblik paa de moderne Reformers i. Er. Anti-Saloonligaen og lignende — Ref., J. Blæffan; Supl., C. S. Norgaard.
4. Gregese: Hebr. 6, 1—8 — Ref., J. Johansen; Supl., C. Søner.
5. The need of English work in our church, with special Reference to our young people. — Ref., E. Stensrud; Supl., S. V. Sulstødt.
6. Gregese: Rom. 8, 19—23 — Ref., B. Sarstad; Supl., J. D. Dale.
7. Under hvilke Omstændigheder er det gavuligt at Prestekliste foretages. — Ref., D. Seindahl; Supl., Theo. P. Røste.

Gud velvigne disse Møder.

J. D. Dale, Sekr.

Seattle, Wash.

Konfirmationsgudstjenester holdtes i Kirken Søndagene den 13de og 20de Juni. 13 unge gjentog da sit Daabsløfte. Gud bevare dem i Fagten.

Alt er nu i Aktivitet for Synodemødet. Vi venter en stor Skare. Nære Prester kommer ogsaa fra Osten. Gud velvigne Mødet.

Portland, Oregon.

Da jeg Torsdags Aften den 3. Juni kom hjem fra Reisen til Wisconsin med Liget af Wijs Stoffe, havde jeg knapt kommet til Sæde før det Sorgens Budskab kom, at Henry Jensen, den eneste Søn til M. P. og Kristine Jensen netop var druknet. Sammen med et Par Kamerater var han en Aften gaaet ned til Elven for en Notur i en liden Vaad, som ingen ved rigtig af hvilken Grund, vattede hvorved Henry og en af de andre to, som var med i Vaaden ogsaa omkom. Det er lettere at tænke sig end beskrive hvilken Sorg og Bedrøvelse dette Dødsfald har holdt ikke blot i Hjemmet men ogsaa i Menigheden. De kjære Forældre, som begge har nedlagt meget Arbejde i Menigheden, og som nu begynder at blive gamle, har med et stit Hærb til Sønnen for hjælp og Støtte i den paaløgende Alderdom. Og du se ogsaa hvor især tungt ha Gættels forældre Møder, som Henry med de største Baand ved Sønnen, som sa længe holdt inderlig meget af sig. Møder, og her i

de aller seneste Uger havde været utrættelig som det synes i at vise hende stærk Opmerksomhed.

Vi saar da haabe at Herren, som fandt det tjenligt at gjøre det jaaledes ogsaa i Eoden besvarede de Bønner som er opsendt for denne Søn, og lod ham saa Anledning til at Vonnens Sul ogsaa i den allerlidste Stund.

Under stor Deltagelse blev den Af-døde stedt til Hvile paa Vane Nis Gravlund. Sørgegudstjeneste blev holdt i Kirken hvor baade Nærna-ning og Trøstens Ord lyd til os, knyttet til 2 Kong. 2. 1 og 1 Aron. 28, 20. Herren give os alle Bel-signeelse af Ordet baade for Tid og Eviighed.

Georg Julius Jensen var født her i Byen den 25 Okt. 1893, og død den 19 Nov. samme Aar. Sjære Herre Gud og Fader i Himlene, bevare du os alle i Naade fra en hastig og brat Død. Vær du nu i megen Naade og Mærklighed hos disse dybt sorgende Forældre og Søskende, og opfordr dem og os alle som tror paa dig i en sand og levende Tro indtil Enden. Amen!

D. S.

Atter har Døden gjeftet vor lille Menighed. Sorgens Taarer har stød- rigelig iblandt os i det sidste. Naar den fjære trofaste Gud give os alle Naade til at give agt paa hans fal-dende Røst og være forberedt paa at møde frimodig i Troen, naar Stødet kommer til enhver af os!

Den 19 Mai blev vor fjære Sø-ster i Herren Junga M. Støffe taget fra os. Hun var fætted til Engelen- gen ontrent fire Uger før hun til Sjælv. Med hende har Menighe- den og Ungdomsforeningen lidt et Tab, som sent kan blive erstattet, saa vidt vort Sin rækker.

Følgende Telegram fra hendes For- dre, som bor i Nærheden af Menomi- nee, Wis., blev hendes Legeme sendt derhen forat bejattes. Men før hun blev sendt afstover samledes Menighe- den og hendes andre Bønder i kirken forat sige et sidste Farevel. Og som Grundlag for det som blev lagt os alle paa Hjertet den Aften er de Ord, som den Helligaand taler til os hos Johannes i Kap. 2. Vers 28: "O nu, mine Børn, bliver i ham, forat vi, naar han aabenbares, kunne have Armodighed og ikke skulle blive be- skammede af ham i hans Tilkomme- le!" Dette Sted fandt vi mærket i hendes Bibel, som hun flittig brugte altid.

Hendes Medarbejdere i Fabri- ken, hvor hun har arbejdet, sendte hende som deres Tegne paa den Hen- givnehed og Mærklighed hvormed de omfattede hende, et meget værdt og kostbart Blomsterkrans, som, sam- men med en Strands fra andre Ven-

ner, blev sendt med Kisten afstover.

Den 25. Mai holdtes saa Sørge- gudstjeneste i Past. D. Swaates Kir- ke i Menominee, hvor den fjære Af- døde i mange Aar var en utrættelig og frokost Arbejder. Det Guds Ord, som Past. Swaate lagde til Grund for den vore og væsende Afstedbil- sen var Matth. 25, 20: "Vel du gode og tro Jener, du har været tro over Li- det, jeg vil sette dig over meget; giv ind til din Herres Mæde."

Efter denne Tale, fortalte Past. Swaates Biskop om den Af-dødes sidste Dage, hvorefter Liget blev ført ned til Gravstedet og stedt til Hvile.

Junga Marie Støffe var født 30. Nov. 1891 i Vier. Prestegaard af Forældrene Andreas og Helle Støf- fe. Hendes Forældre og fire Søsken- de er gaadet forud for hende til Hvi- len. De Uvære overlever hende, som nu sammen med de to Menighedder hvor hun har nedlagt saa trofast et Arbejde i Herrens Tjeneste, sørger over Tabet af en kjær Søster.

Den fjære Herre Gud give os ret mange unge Mand og Kvinder, som vor fjære afdøde Miss Støffe. Amen!

Bellingham, Wa.

Den 18de Juni blev Mrs. D. A. Ordal henholdsvis overrakt af en Ud af Menighedens Kvindeforening og Bønder af samme. Det var nemlig den 10de Kvindedag. De modbragte Bønder og Kvinder. En stor Pengesomme overrakte Mrs. Ordal, som nu snart skal forlade Bellingham. En meget behagelig Eftermiddag tilbragtes i Prestegaarden.

Medmond, Wash.

Vaa sidste Menighedsmøde valgtes Chr. Stensland, som Representant til Synodens.

Vor Kvindeforening har nu be- slutet at stifte Kirken det nødvendige Inventar, saaledes Bænke og Alter. Desuden skal ogsaa Kirken maales ved Juletiden. Vaa sin "So- cial" i Napes Valley forleden. For- gaanden hente de omkring \$54.00.

Menigheden har besluttet at der holdes en Gudstjeneste i det engelske Sprog om Maanedens. Det synes at være nødvendigt for at bevare Ung- dommen for Menigheden. Største- delen af Undervisningen i Søndags- skolen er paa Engelsk. Det samme gælder Konfirmationsklassen. Det har ogsaa vist sig at disse Gudstje- nester lægger Pris paa.

Pacific Distrikt Prestekonsulens møder, som Gud vil, i Parkland 8de til 10de Juli. Mødet begynder klok- ken 10 Formiddag.

J. D. Dale, Selsk.

Hvor eders Skat er, der vil og eders Hjerte være.

Pastor Juuete fortæller:

Som jeg en Dag gik henad den smukke Landevei, der fører fra Bre- men til Horn, saa jeg foran mig en liden vaffer, slank maarsgammel Gut med Ransel paa Ryggen. Det var ikke vanskeligt at naa ham igjen; thi tid havde han, fordi han tog den. Af og til stod han stille, indvicerede Bøgens, Hestene og Menneffene, som færdes paa Veien, og Juglene, som sejlede i Luften. Da jeg kom nærmere, hørte jeg ham helt lystig sige: "die Wacht am Rhein" (en tysk Nationalsang), og dette indrede mig, da jeg paa hans blaa Raffte indelig kunde se Mærke af Stoffepryl, Da vi begge var ensomme Vandring- smænd, slog vi følge. Efter en kort Indledning udviklede der sig følgen- de Samtale mellem den brunsiiede "Broder Maunter" og hans ældre Na- merat.

"Du kommer nok lidt sent fra Sto- len idag?"

"Ja . . . jeg har siddet igjen."

"Gjør du fote det?"

"Ja ja; jeg kan ikke saa den fej- delige Latin ind i mit Hoved."

"Ja, det er et vanskeligt Sprog. Jeg havde ogsaa megen Møje med at lære Latin, da jeg var paa din Alder. Men du ved jo, at den flittige vinder tilsidst Seier, og er du først rigtig flint i Latin, lærer du det an- det meget hurtigere. — Hvor skal du hen?"

"Til D . . ."

"Vor dine Forældre der?"

"Nei, Tante bor der, og jeg er hos hende."

"Hvor er saa dine Forældre?"

"I Konstantinopel. Far har en Forretning der."

"Men hvorfor er du her?"

"Da jeg var bitte, bitte liden, sendte mine Forældre mig til Toff- land, forat jeg skulde lære noget or- dentligt; men Papa har lovet, at naar jeg er bleven flint og om 7 Aar er konfirmeret, skal jeg saa rejse til Konstantinopel og være hos Papa og Mama og mine 5 smaa Brødre og Søstre, som jeg aldrig har seet; ba- re jeg tænker derpaa, bliver jeg glad. Min fjære Mama har nemlig skrevet til mig og fortalt, hvordan det skal gaa til, naar vi møder hverandre. Da kommer jeg rejssende paa et stort Dampskib, og saa staa jeg aller- fremmest og svinger med hatten, og alle de andre staa paa Vraagen og vifter med hvide Pannetørklæder. Saa falder Ankeret, og det rasler ned gennem Vandet, og der kom- mer en liden Baad ud til Dampski- bet, og jeg bliver roet i Land. Saa kan jeg kysse og omfavne baade mi- ne Forældre og mine Søskende, og

saa skal jeg aldrig mere rejse fra dem, men bestandig være paa Kon- toret hos Far, A, hvor jeg glæder mig! Jeg tænker paa det bestandig, baade naar jeg staa op om Morge- nen, naar jeg stræver med Lektjerne, — og naar jeg saar smage Spansk- røret i Stolen, — og saa bliver jeg straks glad igjen."

O, du hellige Enfold! tænkte jeg. Min lille Kamerat er saa lykkelig ved Gjenhuet i Konstantinopel, skjønt det vil være 7 lange Aar, inden det kan finde Sted; men han lever alle- rede i Haabet, og det hjælper ham til at overvinde alle Gjenordigheder, baade Latin, Straffepredikener, Hug og Slag. Maatte dit Hjerte altid blive saa tillidsfuldt!

Og vi — ? Vi, Jesu strijti Dif- ciple, som i ham har Haabet om et evigt Liv, et Haab fastere end Slip- ven midt i Havets Brandinger, et Haab, som Verdens og Helvedes Raagter ikke kan rokke, Haabet om de Helliges Arvedel i Ujdet. — vi er ofte saa optagne af Smaating, saa forlagte over større eller mindre Li- detser, der dog altid kun er Esher, der drager forbi. Vi burde stamme os ligeoverfor den lille, freidige Gut fra Konstantinopel. Vort Brødre, med Sul og Klage! Vor Ungjen- gelse være i Himlen!

Se, hvor stor en Mærklighed Faderen har bevist os, at vi skal kal- des Guds Børn.

En Missionær i Trankebar i Ost- indien lod ved en Juleaften det nye Te- stamente overlatte i det malabariske Sprog. Da denne kom til det Sted: "Se, hvor stor en Mærklighed Faderen har bevist os, at vi skal kaldes Guds Børn" (1 Joh. 3, 1), vilde han ikke overlatte det Ordet.

"Nei" udbrød han, "det er for meget, det er for stort, at vi skal kaldes Guds Børn; jeg vil sætte isteden derfor: at vi saar kysse Faderens Fødder, — allerede dette er stort og herligt."

Guds Visdom, aabenbaret for de Umyndige.

Fra en Landsby i Amerika fortæl- les følgende Historie:

Blandt en Del unge Folk, som meldte sig til Indtrædelse i den der- værende Menighed, var der ogsaa en, som havde meget smaa Evner. Han skulde prøves af vedkommende "Ro- mite." Det første Spørgsmaal lyd saa:

"Forstaaer du Læren om Tre- nigheden?"

"Nei, jeg kan ikke sige, jeg gjør det?"

"Kan du sige, hvad Gjenfødsel er for noget?"

"Jeg tror ikke, jeg kan det."
 "Vel, hvad fortaar du ved Forudbestemmelsen?"

"Giv dig Tid til at svare!" jagde en gammel, mild Medhjælper i den Tanke, at Eksaminanden var forvirret.

"Jeg er bange for, at jeg ikke kan det."

"Nuvel," jagde Presten, en Smule utaalmodig, "hvad kan du da?"
 Raskt, men bestemt svarede han:

"Jeg ved, at jeg er en Synder, og jeg ved, at Kristus døde for at frelse mig, og jeg har Vigt til at komme ind i Menigheden for at faa mere Hjælp af Kristus og hans Følk."

Hvert Medlem af Komitteen, fælte sig truffet, og en af dem jagde hunden:

"Jeg lærte fra det Plebiscit af at have Agtelse for den ringeste Mand og Kvindes aandelige Kundskab og ikke lægge saa stor Vægt paa den Kundskab, som kommer fra Hovedet alene."

Den bedste Tid at omvende sig.

M. Eleazar pleiede at sige: Omvend dig mindst en Dag før din Død. Men da hans Disciple engang svarede ham, hvorledes man kunde træffe faadane Tid, idet jo Dødens Time er uvis, gav han dem følgende Svar: Netop derfor skal man idag omvende sig, paa det man ikke maatte imorgen skal dø i sine Synder og evig fortabes. Thi legsom den, der gaar ombord i et Skib og ikke tilførs paa Landet har forsynet sig med Mad og andre Livsfornödenheder, ikke jiden kan faa fat i faadanne Ting paa Vandet, jaaledes er det ogsaa med den, som ikke omvender sig i dette Liv.

Den gamle og den nye Tro.

Den afdøde Pastor Harms i Hermannsburg mødte engang paa en Rejse i Jernbanekupeen en rig Mand, som havde erhvervet sig en Formue ved Fyrstifabrikation. Manden, som ikke kjendte Harms, fortalte paa en brantende Maade om de Millioner, som han havde vundet ved sin Forretning.

"Se bare paa mig," udbød han, "jeg er nu en rig Mand; jeg er bleven det ved min utrættelige Nid, bare ved at udvikle de Gaver, som ligger i mig. Fortaar De Dem paa Fabrikationen af Fyrstikker, min Herre?"

"Ikke meget. Jeg er Præst," svarede Harms ligegyldig.

"Ja, ja! En Præst, overhældigt! Så lang Tid har jeg mistet at faa tale med en Præst, forat jeg kunde fremjætte for ham et vigtigt teologisk Spørgsmaal. Tilhører De? Nuomstunder siges der en hel Del om den gamle og den nye Tro. Jeg beder Dem at sige mig, hvad der for-

staages ved den gamle og ved den nye Tro."

Harms var villig til at besvare dette Spørgsmaal, men han bad om Tilladelse til at gøre det ved at drage en Sammenligning. Det blev ham indrømmet, og Harms begyndte:

"Se, min Herre, her er en Mand, hvem Gud har velsignet i sit jordiske Alder. Han giver ham en god Indtægt hvert Aar, men tiltrøds for dette bliver han beskedet og ydmyg og tænker ved sig selv: Jeg har ikke fortjent dette. Hvoraf kommer det, at min Gud overser mig med slige Velsignelser? Men Gud vedbliver at velsigne denne ydmyge Mand, og omfiden bliver han velstaende og rig. Og dog bliver denne Mand mindre i egne Dine og mere ydmyg. Han udbryder: Jeg er ikke værd det ringeste af al den Miskundhed og al den Trofasthed, som Gud har vist mod mig. Se, min Herre, det er den gamle Tro.

"Men hvad den nye Tro angaar, saa er den dette: Der er en anden Mand, hvem Gud har velsignet med Rigdomme. Men det skorter ham paa at se, at dette har til Bænk at prøve hans Ydmyghed og den taknemmelige Kjærlighed mod hans Herre. Næstefor at blive mere og mere taknemmelig Dag for Dag, velsker han sig større i sin egen Betragtning og alemmer saa ganske sin himmelske Beljoger, at han omfiden udraaber til alle sine Kamerater paa Jernbanereisen: 'Se paa mig! Dette er jeg.' Se, min Herre, det er den nye Tro."

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
 Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel læsning, kristelige Foredrag, Missions møder, o. s. v.
 M. A. CHRISTENSEN, Pastor.

Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6627
 St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m. Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
 Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
 S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
 Zion's lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
 O. J. ORDAL, Pastor.
 1446 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
 Vor Frelser's Ev. Luth. Kirke, Hj. 25. 17de og So. J Sts., Cable og So. K Sts. Cars. Gudstjeneste hver Søndag Form.

midtag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
 Preus, Ove J. II., 1902 So. J St.

Portland, Oregon.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser's Kirke, Hjørnet af E. 10 og Grant St. og Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
 Gudstj. efter Tillysning.
 O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
 Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
 Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
 Gudstj. efter Tillysning.
 A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
 Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
 Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
 Gudstjeneste efter Tillysning.
 THEO. P. NESTE, Pastor,
 417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
 Vor Frelser's—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
 Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse Gudstjeneste efter Tillysning.
 O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
 Immannuels lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St. saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
 H. A. STUB, Pastor.
 1215 Thomas St. Tel.: Main 4433.

Stanwood, Wash.
 Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
 Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
 Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
 Gudstj. hver Søndag Kl. 3 Efterm.
 H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
 Gudstjenester—Hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse af 3de Søndag Aften.
 Engelsk Gudstjeneste om Aftenen den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag i hver Maaned. Søndagsskole—Norsk og engelsk, Kl. 9:30.

CARL I. SAUER, Pastor.
 2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
 Orilla Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.

Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
 Ruston Gudstj.—1. 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.

Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
 Phone Main 3310 OLAF EGER.
 4520 No. Huson St., Tacoma.

San Francisco.
 The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
 E. M. STENSRUD.
 2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
 Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blakkau, J., Box 175, Rockford, Wash.
 Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Dolovan, Se. Bellingham, Wash.

Baalsbo, H. E., Silvana, Wash.
 Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Bale, J. O., Bothell, Wash.
 Eger, Olaf, 4520 No. Huson St. Phone: Main 3910, Tacoma.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.
 Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdaal, O. E., Parkland, Wash.
 Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
 Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.
 Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
 White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissioner i Pacific Distrikt
 T. K. SKOV
 2138 South J Street
 Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Parkland, Wash.

Den 16de Juni holdt Pacific Lutheran University Association Møde. Dette var en Fortællelse af Aarsmødet, den 8de December sidstleden. Mødet var mindre godt besøgt især af udenbys Medlemmer, af hvilke kan nævnes Formand Jois, Pastorerne Preus, Stub, Tingelstad, Eger og Sørensen samt Hr. L. C. Satra.

Korporationens President oplæste sin Indberetning og Skolens Bestyrelse oplæste sin. Disse Indberetninger overgaves til en Komitee bestående af Pastorerne Eger og Sørensen. Kassierens Rapport blev ogsaa oplæst og behandlet under Mødet. Ifølge denne har Skolen dette Aar tiltrods for den forholdsvis mindre Søgning staaet sig godt, hvad det finansielle angaar. Ved Siden af at bære sine løbende Udgifter har den ogsaa lagt af sig et pent lidet Overskud.

Den 17de Juni holdtes et specielt Møde for at behandle et Par Sager. Det første af disse var Spørgsmaalet om at forandre Tiden for Korporationsmødet fra den anden Onsdag i December til engang om Vaaren eller Sommeren. Efter en længe Drøftelse blev det besluttet at udsette med denne Sag indtil videre og lade det blive ved det gamle. Med Henblik til Spørgsmaalet om Salg af Votter blev det besluttet at Skolens Board of Trustees bemyndiges til at sælge Votter, om de finder det hensigtsmæssigt.

Hos Samuel Linn, holder der denne Uge Auktion over en hel Del Husholdningsgenstande med mere. Hr. Linn og Familie agter at rejse tilbage til Østen med det første.

Mr. Eiver Olsen, vor flinke Barberer, der et Par Maaneder siden gjorde en Tur til Benson, Minn., for at se til sin Farm, er netop kommen tilbage. Han fortæller, at Forholdene rundt omkring er mindre gunstige paa Grund af den Masie Regn, der er faldt det sidste Aar eller to. Folk blir modløse og tænker paa at sælge ud og slutte vestover.

Det gamle Skolehus er solgt og delt mellem tre forskellige Personer nemlig E. O. Erickson, Mr. Hammer og S. V. Dahl. Mr. Hammer skal bygge i Nærheden af Marten Station og Mr. Dahl paa sine Votter ved Pacific Avenue.

Skolens Katalog er udkommen, og kan sees ved at tilskrive Skolens Bestyrelse Prof. N. J. Hong.

Indkommet til den Indre Mission, Pacific Distrikt.

Ved Past. S. Ingebritson: Offer ved Aarsmødet i Skagit Mghd, Fir.	\$ 36.00
Ved Past. O. J. Ordal: Retfortjeneste ved det nordvestlige Puget Sounds Sangerforbunds aarlige koncert i Bellingham. . .	40.00
Ved Past. O. N. Tingelstad, Konfirmationsoffer i Sions Mghd, Ballard	40.00
Ved Past. S. B. Gustvedt: Endel af Offeret i St. Pauls Engl. Ev. Luth. Church, Dalland, Cal., \$11.70; N. Nelson, \$1. . .	12.70
Mrs. Gurine Ristad, Calmar, Iowa	1.00
Ved Past. O. J. S. Preus, Konfirmationsoffer i Vor Frelses Ev. Luth. Kirke, Tacoma	33.75

Til sammen \$163.45
Tacoma, 21. Juni, 1909.
L. G. Skov, Kassierer.

Mødtaget til Barnehemmet ved ved Teller, Alaska.

- Fra Mrs. C. M. Berg, Starbuck, Minn., en Kasse med Klæder.
- Fra Mrs. Ole Dyrstad, Starbuck, Minn., en Palle Pantler og Strømper.
- Fra Mrs. V. N. Brevig, Skagit, Wash., 1 Duilt.
- Fra Mrs. Hanson, Skagit, Wash., 1 Sæt Klæder.
- Fra Ole Anderson, Stanwood, Wash., 2 Sweaters, 1 Skjorte, 1 Kaabe.
- Fra Mrs. M. N. Thompson, Stanwood, Wash., 1 Palle Klæder.
- Fra T. V. Brevig, Stanwood, Wash., en Del Klæder.
- Fra Mrs. Lina Olsen, 2738 46th St. W., Seattle, 3 Overfrakke, 4 Bletter, 1 Par Læredes Benklæder, 1 Skjorte, 4 Sjalke, 1 Par Benklæder.

Til den fra Kristendommen affaldne, høist fiendtlige Keiser Julian fandt sig midt i sit glimrende Seiersløb, og mange kristne imødelaa denne mægtige Mands videre Foretagender mod de kristne med stor Ekraft, spurgte engang den hedeniske Filosoof Libanius en Skolemeister fra Antiochien spottisk:

„Sig mig, hvad bestil ser dog eders Sommermandssøn?“ (Han mente Frelseren). Skolemeisteren svarede hurtigt:

„Han gik til Røsten til Julian.“
Og hvad hede? Kort detsvaret kom Keiseren paa et Hæltog mod Jerusalem i alle sine afdage.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et fristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er bleve færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Maaneder \$180.00. Seri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Bæst.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed: Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERREF AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware

STANWOOD WASH.

STANWOOD

FIELD & SALES STABLE

Rigs for Rent — General Teaming; J. W. Hall, Propr.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON. Stanwood, Wash

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1888)

For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de scandinaviske Lande. Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer

STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16 Stanwood, Wash.